

94de Møde.

Torsdag den 29. April Kl. 3⁵⁵.

Formanden: Den Sag, som er opført paa Dagsordenen til eventuel Behandling, kan ikke behandles i dette Møde uden med Tingets Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykke som givet til, at Sagen maa tages under Behandling. (Ophold). Det er givet.

Man foretog altsaa:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1443).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling.

Kragh: Ved den Behandling, som i begge Rigsdagens Ting blev de Paragrafer af Kapitelstakstloven til Del, som omhandler Tiendeyderne, blev der hos disse vakt en berettiget Forventning om, at Sagen paa ny vilde blive optaget paa en saadan Maade, at der blev vist dem, der nu igennem en Aarrække har ventet paa at faa deres Tiende afløst, og som nu i Aar maatte betale deres Ydelse efter en ganske ekstraordinær høj Kapitelstakst, et rimeligt Hensyn. Denne Forventning blev jo bestyrket gennem de Oplysninger, som fremkom ude omkring i Retning af, at Ministeriet havde i Sinds at forelægge et Lovforslag, tilsigtende en saadan Ændring. Og jeg skal erkende, at det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister har forelagt i det andet høje Ting, ogsaa i enhver Henseende maatte siges at opfylde denne Forventning, idet dette Forslag var Udtryk for en Billighed overfor alle dem, der ikke havde faaet deres Tiende afløst, en Billighed, som jeg synes var anerkendelsesværdig.

Jeg maa derfor paa alle de Tiendeyderes Vegne, som ikke har faaet deres Tiende afløst, og mest paa deres Vegne, som bor i den Landstingskreds, jeg har den Ære at repræsentere, og som for Nordfalsters Vedkommende omfatter 10 af 13 Sogne, meget beklage den Forandring i Lovforslaget, der er foretaget i det andet høje Ting, en Forandring, som jo vil bevirke, at de, der nu har maattet yde efter den for 1914 gældende ekstraordinært høje Kapitelstakst, og som endnu ikke har faaet afløst, overhovedet ingen Godtgørelse vil faa med Hensyn til denne Ydelse. Jeg synes, at det maa meget beklages, og jeg synes, at derigennem er det Ligelighedsprincip, som fandtes i den højtærede Ministers Forslag, saaledes som det oprindeligt var forelagt, ganske og aldeles brudt.

Imidlertid skal jeg erkende, at Lovforslaget i øvrigt frembyder Bestemmelser, som for de Tiendeydere, som ikke har faaet afløst, i Virkeligheden betyder en Lettelse i Fremtiden. Jeg tænker her nærmest paa Bestemmelserne om, at Ydelsen ikke skal være afhængig af de veksellende Kapitelstakster, men skal præsteres i Henhold til Afløsningskapitelstaksten. Det er jo en Betyggelse for de Tiendeydere, der ikke har faaet afløst, i Henseende til, at de ikke mere bliver stillet overfor saadanne ubehagelige Overraskelser, som Kapitelstaksten for 1914 vilde være blevet. Endvidere skal jeg erkende, at der i Bestemmelsen om, at Fristerne for Anvendelsen af Afløsning, som jo ved den tilføjede § 3 er blevet frigivet, om jeg saa maa sige, ligger en Mulighed for, at Afløsningen kan komme til at ske hurtigere, end ellers vilde være Tilfældet. Og det er kommet til min Kundskab, at der for de Tiendeydere, der bor i den Landstingskreds, jeg repræsenterer, er begrundet Haab om, at for deres Vedkommende vil Afløsning kunne finde Sted allerede til den 1. Januar 1916. Altsaa til Trods for, at jeg stærkt maa beklage, at denne Lov vil bringe de Tiendeydere, der endnu ikke har faaet deres Tiende afløst, en saa stor Skuffelse, som Tilfældet vil blive, maa jeg dog under Hensyn til de Forbedringer, Lovforslaget i øvrigt indeholder, udtale, at jeg ogsaa nu ved tredie Behandling vil kunne stemme for det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.